

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Krejsové a soudkyň JUDr. Ireny Paterové a JUDr. Aleny Fintové ve věci

žalobkyně: **CS TRANS s.r.o.**, IČO 62958038
sídlem Radlická 663/28, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátem JUDr. Robertem Kučerou
sídlem Dukelských hrdinů 471/29, 170 00 Praha 7

proti
žalovaným:

1. [REDAKCE] narozená dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Robertem Bochníčkem
sídlem Americká 489/33, 301 00 Plzeň

2. Ing. [REDAKCE] narozený dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupený advokátem Mgr. Josefem Balínem, LL.M.
sídlem Goethova 294/8, 301 31 Plzeň

o zaplacení částky 306 357,90 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalovaného 2. proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 13. 8. 2014, č. j. 7 C 261/2012-89, ve znění opravného usnesení ze dne 28. 8. 2014

takto:

Žalovaný 2. Ing. [REDAKCE] je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů za řízení před soudy všech stupňů částku 112 189,12 Kč, z toho částku 71 445,12 Kč společně a nerozdílně se žalovanou 1. [REDAKCE] které byla tato povinnost uložena rozsudkem Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 13. 8. 2014, č. j. 7 C 261/2012-89, ve znění opravného usnesení ze dne 28. 8. 2014, a to do tří dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 13. 8. 2014 soud prvního stupně uložil žalovaným 1. a 2. povinnost zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 306 357,90 Kč se zákonnými úroky z prodlení (výrok I) a na náhradě nákladů řízení částku 71 445,12 Kč (výrok II). Proti rozsudku podal žalovaný 2. odvolání. V průběhu odvolacího řízení podáním ze dne 28. 5. 2015 vzala žalobkyně vůči žalovanému 2. svůj návrh na zahájení řízení částečně zpět. Uvedla, že v průběhu odvolacího řízení uhradil insolvenční správce společnosti A [REDAKCE] s.r.o. na účet žalobkyně částku ve výši 21 169,03 Kč, coby výsledek rozvrhu konkurzu na majetek společnosti. Výše škody je nyní díky skončení konkurzu přesně známa a její výše spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení ve výši 306 357,90 Kč a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení obdržel, tj. 21 169,03 Kč. Výše škody tedy činí 285 188,87 Kč, proto žalobkyně bere svůj návrh vůči 2. žalovanému v rozsahu uhrazené částky 21 169,03 Kč částečně zpět. Následně pak

žalobkyně podáním ze dne 29. 6. 2015 vzala žalobu vůči žalovanému 2. zpět v plném rozsahu, uvedla, že žalovaná částka byla plně vymožená na solidárně zavázané 1. žalované.

2. Usnesením ze dne 29. 7. 2015 pak odvolací soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích I a II v částech týkajících se žalobkyně a žalovaného 2., řízení v tomto rozsahu zastavil (výrok I) a žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 60 532 Kč (výrok II). K dovolání žalobkyně pak Nejvyšší soud ČR svým usnesením 29 Cdo 1668/2016-217 ze dne 15. 3. 2018 zrušil výrok II o náhradě nákladů řízení usnesení 25 Co 141/2015 ze dne 29. 7. 2015. V odůvodnění svého rozhodnutí mimo jiné uvedl, že je-li žalobou uplatněn nárok vůči více žalovaným, kteří mají z hlediska hmotného práva postavení solidárně zavázaných dlužníků, je plnění poskytnuté jedním z nich na žalobou uplatněnou pohledávku, v jehož rozsahu zanikne závazek všech žalovaných (tj. i těch, kteří plnění neposkytli) zásadně třeba považovat pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení za chování všech (solidárně zavázaných) žalovaných a žalobu za podanou důvodně vůči všem (solidárně zavázaným) žalovaným. Nelze nicméně přehlížet, že automatická aplikace shora popsaného pravidla by mohla vést k zjevně nespravedlivému výsledku v těch případech, kdy žalovaný, který na žalobou uplatněný nárok neplnil, není solidárně zavázaným dlužníkem, popřípadě kdy žalobou uplatněný nárok, byť na něj jeden ze žalovaných plnil, není po právu a žalovaný, který plnění neposkytl, se v řízení brání právě tím, že není pasivně věcně legitimován, resp. že nárok není dán. Jinak řečeno žalovanému, který na žalobou uplatněný nárok neplnil a který se v řízení bránil tím, že žalobou uplatněný nárok vůči němu není po právu, nelze pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení bez dalšího přičíst plnění poskytnuté jiným žalovaným a uzavřít, že žaloba byla i vůči němu podána důvodně a byla vzata zpět pro jeho chování. V takovém případě je soud povinen, byť jen pro účely rozhodnutí o náhradě nákladů řízení posoudit i důvodnost obrany dotčeného žalovaného; je-li taková obrana důvodná, je namíste rozhodnout o náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a tímto žalovaným podle § 146 odst. 2 věty první o. s. ř.
3. Odvolací soud, aby vyhověl závěrům shora citovaného usnesení Nejvyššího soudu ČR, znovu posoudil důvodnost žaloby (byť i jen pro účely rozhodnutí o náhradě nákladů řízení), vyžádal celý insolvenční spis vedený Krajským soudem v Plzni ve věci úpadku společnosti A [redacted] s.r.o. sp. zn. [redacted], a to zejména z toho důvodu, aby zjistil, zda lze pokládat za důvodné tvrzení žalobkyně uplatněné v žalobě ohledně jejího tvrzení o tom, že žalovaní jí způsobili coby statutární orgány této společnosti škodu ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona tím, že nepodali insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděli, nebo při náležité pečlivosti měli dozvědět o úpadku společnosti A [redacted] s.r.o.
4. K tomu odvolací soud poznamenává, že soud prvního stupně své rozhodnutí, kterým žalované k plnění zavázal, postavil na závěru o tom, že žalobkyně prokázala, že v okamžiku, kdy si společnost A [redacted] s.r.o. objednávala přepravu u žalobkyně měla již více věřitelů, měla peněžité závazky po dobu delší 30 dnů od lhůty splatnosti a tyto závazky nebyla schopna plnit, tedy byla v úpadku, když neplnila závazky po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti.
5. Tento závěr má odvolací soud za zcela správný a nad rámec toho, co zjistil z provedených listinných důkazů soud prvního stupně, provedl kontrolu všech jednotlivých přihlášek, které byly podány do insolvenčního řízení vedeného na dlužníka A [redacted] s.r.o. Z těchto uvedených přihlášek, zejména pokud jde o dobu jejich splatnosti, pak bylo zjištěno, že sice převážná většina z nich byla splatná až v roce 2010, nicméně ale jsou zde rovněž přihlášky pohledávek splatných např. už v červnu 2008 (společnost AW [redacted]) či v říjnu 2008 (N [redacted] s.r.o.) a dále pohledávky společnosti D [redacted] s.r.o., C [redacted] s.r.o. a E [redacted] s.r.o. splatné v červnu 2009). Z přihlášek je také zjištělé, že v některých případech se jedná o pohledávky exekutorů, kteří v minulosti prováděli na základě vykonatelných titulů exekuce vůči dlužníku A [redacted] s.r.o. V těchto případech sice nejsou uvedeny doby splatnosti pohledávek, jichž se exekuce týkala, neboť se jedná pouze o přihlášky nároků exekutorů na odměnu, avšak tato skutečnost, tedy že zde již v minulosti byly na majetek společnosti vedeny exekuce, jednoznačně nasvědčuje tomu, že již dříve společnost A [redacted] s.r.o. nebyla schopna plnit své závazky vůči dodavatelům řádně a včas. Lze

tak uzavřít, že v rozhodné době (první pololetí roku 2009) byla již v platební neschopnosti a pokud svým věřitelům ještě v této době plnila, šlo o plnění s delší lhůtou splatnosti či s prodlením a nepochybně v podstatě z toho, co utržila až teprve z následných obchodů (provedených přeprav). O stavu úpadku dlužníka již v této době dále nepřímě svědčí i značný rozsah jeho závazků, když do insolvenčního řízení se přihlásilo celkem 120 věřitelů s celkovými pohledávkami ve výši 6 385 357 Kč oproti tomu, že zjištěný majetek včetně nedobytných pohledávek činil jen něco málo přes 1 milion Kč. Odvolací soud tak dospívá k závěru, že nemůže být pochyb o tom, že již v průběhu prvního pololetí 2009 u dlužníka nastala úpadková situace ve smyslu ust. § 3 insolvenčního zákona, o které jednatele společnosti vědět museli, či při náležité pečlivosti vědět mohli a jako osobám uvedeným v ust. § 98 odst. 2 insolvenčního zákona jim vznikla povinnost podat insolvenční návrh, přičemž žalovaný netvrdí, že by neměl přístup k účetnictví společnosti, či že by zde byla nějaká objektivní okolnost bránící mu výkonu funkce jednatele včetně zabezpečení vedení účetnictví.

6. Žalobkyně svůj nárok opírá o ustanovení § 99 insolvenčního zákona a uplatňuje nárok (po částečném zpětvzetí), který je rozdílem mezi cenou za provedené přepravy a tím, co se jí dostalo z majetkové podstaty dlužníka A. [REDAKCE] s.r.o. I pokud žalobkyně v podané žalobě požadovala plnění v rozsahu celé nezaplacené přepravy, neboť žalováno bylo před vydáním rozvrhového usnesení, podotýká odvolací soud, že nešlo o žalobu předčasně podanou, bylo-li již v průběhu insolvenčního řízení zřejmé, že přihlášená pohledávka žalobce nemůže být plně uspokojena. Skutečnost, že majetek dlužníka nepostačoval k úhradě jeho závazků, vyplývá ze zprávy insolvenčního správce ze dne 22. 3. 2011, založené v insolvenčním spise sp. zn. [REDAKCE].
7. Žalovaný 2. v průběhu řízení před soudem prvního stupně i před soudem odvolacím odmítá svojí odpovědnost za škodu. Ve vyjádření k výzvě odvolacího soudu ze dne 16. 7. 2018 namítá, že žalobkyně neprokázala, že by jí žalovaný způsobil škodu, že tato může být určena až po skončení insolvenčního řízení a že nebyla doložena existence příčinné souvislosti v tom smyslu, že příčinou tvrzené škody je jen a právě okolnost, že dlužník nepodal včas insolvenční návrh s tím, že dokazování v tomto smyslu nebylo dostatečným způsobem provedeno.
8. Tyto námitky však nemá odvolací soud za důvodné a odkazuje v tomto smyslu na dikci ustanovení § 99 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona. Poukazuje, že odpovědnost za škodu je v insolvenčním zákoně konstruována za porušení zákonné povinnosti, kdy jde o odpovědnost založenou na presumpci zavinění a její výše je dána rozdílem mezi výší pohledávky zjištěnou v insolvenčním řízení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel. Zákon nekonstruuje výši škody tak, že by měla spočívat v rozdílu mezi tím, co by například obdržel věřitel z rozvrhu při dřívějším podání insolvenčního návrhu. Zákon pouze umožňuje odpovědné osobě (statutární orgán) zprostit se odpovědnosti za škodu tím, že prokáže, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat. Z uvedeného vyplývá, že odpovědná osoba nese důkazní břemeno o tom, že porušení její povinnosti nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení (viz např. závěry KS v Olomouci sp. zn. [REDAKCE]). Pokud tedy žalovaný uvádí, že žalobkyně neprokázala, že by se v případě dřívějšího podání insolvenčního návrhu jakkoliv měnila míra uspokojení žalobcovy pohledávky, není tato jeho obrana důvodná. Své odpovědnosti by se žalovaný mohl zprostit, jen kdyby tvrdil a prokazoval skutečnosti uvedené v ust. § 99 odst. 3 nebo popř. tvrdil a prokazoval, že není odpovědnou osobou dle ust. § 98 odst. 2 insolvenčního zákona, tedy že již v rozhodné době nevykonával funkci statutárního orgánu. Žalovaný sám však v tomto ohledu ničeho konkrétního neuvádí a tedy jej odvolací soud ani nemohl vyzvat k případnému návrhu na doplnění dokazování. Navíc pak nutno poukázat, že pokud jde o příčinnou souvislost, pak ta je dána tím, že byl-li by návrh podán včas, dopravu by žalobkyně u dlužníka společnosti A. [REDAKCE] s.r.o. neobjednala a škoda by jí tak

nevznikla, když zahájení insolvenčního řízení je skutečností snadno ověřitelnou z veřejně dostupných rejstříků (insolvenční, obchodní) a je logické, že měla-li by žalobkyně takovou informaci, mohla se obrátit na jiného dopravce.

9. Je tak zřejmé, že žaloba i proti žalovanému 2. byla podána důvodně a žalovaný je povinen k náhradě nákladů, jež žalobkyni v souvislosti s řízením vznikly a to dle ust. § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř.
10. Náklady žalobce vzniklé za řízení před soudem I. stupně činí částku uvedenou v rozsudku ze dne 13. 8. 2014 tj. 71 445,12 Kč. K náhradě těchto nákladů je žalovaný 2. zavázán solidárně se žalovanou 1. (a jak z obsahu spisu vyplývá, byly již uhrazeny žalobci v exekuci). Dalšími náklady žalobkyni vzniklými jsou náklady na zastoupení advokátem v průběhu odvolacího a dovolacího řízení. Jedná se o náklady v rozsahu odměn za jednotlivé úkony právní služby, kdy však výše této odměny není vždy stejná a závisí na charakteru toho či onoho úkonu resp. částce již se úkon týkal dle ust. § 11 advokátního tarifu. Dále pak soudní poplatek za dovolání ve výši 2 000 Kč.
11. V prvním odvolacím řízení učinil zástupce žalobkyně úkon právní služby spočívající ve vyjádření k žalobě (tarifní hodnota 306 358 Kč) odměna činí 9 540 Kč, úkon částečného zpětvzetí (tarifní hodnota 21 169 Kč) odměna činí 1 980 Kč a další zpětvzetí (tarifní hodnota 285 189 Kč) odměna činí 9 460 Kč.
12. V dovolacím řízení byl učiněn úkon podání dovolání, kdy se nejednalo o dovolání proti rozhodnutí ve věci samé a výše odměny tak činí jednu polovinu dle ust. § 11 odst. 2 písm. c) advokátního tarifu (viz také rozhodnutí NS ČR 20 Cdo 324/1998) tj. částku 4 770 Kč.
13. V dalším řízení před odvolacím soudem podala žalobkyně vyjádření, za něž přísluší odměna rovněž ve výši jedné poloviny (řízení nikoli o věci samé) tj. 4 770 Kč.
14. K odměně v celkové výši 30 520 Kč je pak třeba přičíst 5 režijních paušálů po 300 Kč, tj. částku 1 500 Kč a DPH ze součtu uvedených částek ve výši 6 724 Kč. Spolu se zaplaceným poplatkem za dovolání ve výši 2 000 Kč pak činí náklady na odvolací a dovolací řízení žalobkyni vynaložené částku 40.744 Kč. Celkové náklady, včetně nákladů za řízení před soudem I. stupně pak činí 112 189,12 Kč.
15. Proto bylo z důvodů výše uvedených uloženo žalovanému zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení dle ust. § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. částku uvedenou ve výroku tohoto usnesení.
16. Náhrada nákladů je splatná k rukám advokáta žalobkyně dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř..

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Plzeň 3. září 2018

JUDr. Zuzana Krejsová v. r.
předsedkyně senátu